

Identify the characteristics of a child-friendly green space (Case study: Isfahan Nazhvan Park)

- M. Taghvaei ¹
- sohila rezaiee adaryani ²

¹ Professor of Geography and Urban Planning, University of Isfahan

² PhD student of geography and urban planning of Isfahan University

Introduction

A child-friendly city is one of the theories of urban planning, in line with allocating citizenship rights to children and taking care of their wishes and needs, with the aim of creating an opportunity for children to shape or change their surroundings (Sardar Masri, 897:2017).

Many studies have been conducted in connection with child-friendly cities in recent years. For the first time in 2007, UNICEF introduced the city of Bendigo, Australia, as the first city to successfully implement child-friendly city projects. Bendigo was introduced as a city where attention to children's rights is the priority in solving urban problems (Kiani & esmailzade kavaki, 2012:51). Examining cities' current situation indicates children's neglect in urban planning, especially in Iran (Ghaffari et al., 2014:27). This is even though children, in addition to being an essential part of society, are strongly influenced by the environment and space. One of the urban places that require special attention in this regard is parks and green spaces because they play an essential role in children's leisure time.

The present article has examined the studies that have been conducted in the field of the child-friendly city since 1980. Since the 1920s, Western countries have shown early attention to children and their relationship with the environment, and since the 1990s, they have begun to build child-friendly cities, and currently, they have made positive achievements in both the theory and practical examples (Yao & Xiaoyan, 2017:699). This research is more about assigning citizenship rights to children and providing for their needs. Today, the child-friendly city is at the top of decision-makers agenda in urban affairs.

Therefore, this article examines children's chances to have a share in creating their environment and highlights their ideas, especially in green space design.

Data and Method

The main goal of this study is to identify the indicators of child-friendly green spaces and, in the next step, to measure the realization of child-oriented green spaces in Nazhvan in Isfahan. The method adopted to conduct the present research is descriptive, analytical, and based on the library method and field studies. For this purpose, using the library and documentary method and referring to the available sources in this field, this theory's intellectual and theoretical foundations were studied, and valuable indicators for creating child-friendly green spaces were identified. These indicators were extracted from different scientific sources (including books, articles, and scientific reports). The framework of indicators is produced by collecting all the indicators in a matrix and deducing the most frequent ones. As the main and most important indicators of children's green space, these indicators include security, participation, and sense of belonging, a healthy environment, creativity, interactive spaces, accessibility, variety of spaces, safety, and services. Then, the necessary information was collected by using the field method, including observation, interview, and completing the researcher-made questionnaire. The study sample was selected due to the uncertainty of the community's population size, which included the number of visitors to the

green space; based on Cochran's formula in communities of unknown size, 384 cases were selected, including 200 children and 184 adults. Finally, data analysis was done using SPSS software and a T-test.

The results of the research show that Nazhvan Park has nine defined components. Based on this, the criteria of a healthy environment, creativity, having interactive spaces, participation, and sense of belonging, security, accessibility, variety of spaces, safety, and services have obtained the highest to lowest points, respectively. In order to improve the level of child-oriented in Nazhvan Park, measures such as: improving the level of services, increasing children's playgrounds suitable for different age groups with high safety, designing and implementing intellectual, group, and various games in the park, improving the quality of access to the park from Through public transportation, it is suggested to improve the safety of the environment and increase the participation of children.

Results and Discussion

The results of the research show that Nazhvan Park has nine defined components. Based on this, the criteria of a healthy environment, creativity, having interactive spaces, participation, and sense of belonging, security, accessibility, variety of spaces, safety, and services have obtained the highest to lowest points, respectively.

Conclusion

In order to improve the child-friendly approach in Nazhvan Park, some solutions were suggested, including the following: Improving the service level, increasing playgrounds suitable for children of different ages and groups and with high safety, applying and using all kinds of intellectual games in the park, improving the quality of access to the park through public transportation, improving environmental security and increasing Children's participation. Based on the obtained results, we can determine the score of Nazhvan Park in nine sections based on the opinions of children and adults. This result shows the strengths and weaknesses of the park in order to improve the situation according to the child-friendly approach.

Key Words: planning, index, child-friendly city, child, Nazhvan Park

References:

- بردی آنامراندژاد رحیم؛ بلوری زهره. (1396). مؤلفه‌های تأثیرگذار در ارتقا امنیت فضاهای عمومی (نمونه 131-156: (4) مورد مطالعه: پارک‌های شهر آمل)، *آمایش محیط*، 39.
- بهاروند شکوفه. (1393). بررسی و بازبینی مفهوم شهر دوستدار کودک از مشارکت‌سازی کودکان تا ، 297-322 (1) استانداردهای طراحی؛ با ارائه راهکارهای اجرایی و راهبردی، *فصلنامه مدیریت شهری*، 34.
- بهرامپور عطیه. (1395). ایمنی و امنیت، حقوق گمشده کودکان در شهر، *دومین همایش بین‌المللی معماری*، عمران و شهرسازی در آغاز هزاره سوم، تهران، کنسرسیوم آنا بافت شهر انجمن معماری و شهرسازی استان موسسه فرهنگی هنری سلوی نصر – البرز، جامعه مهندسان شهرساز موسسه بناشهر پایدار
- پوراحمد احمد؛ مهدی علی؛ مهدیان بهنمیری معصومه. (1392). امنیت شهری فضاهای عمومی بررسی و سنجش 24-1: (1) سطح امنیت پارک‌های شهری در منطقه دو شهر قم، *پژوهش‌های راهبردی امنیت و نظم اجتماعی*، 2.
- تقوایی مسعود؛ پاکفطرت علیرضا؛ ضرابی اصغر. (1397). ارزیابی وضعیت و نحوه توسعه فضای سبز شهری شیراز در راستای توسعه پایدار با استفاده از رویکرد استاندارد مینا، *فصلنامه برنامه‌ریزی منطقه‌ای*، 8(29): 141-160.
- جلالیان سید اسحاق. (1399). بررسی تأثیر عوامل کالبدی بوستان پلیس بر احساس امنیت شهروندان (مطالعه 612-597: (3) موردی: بوستان پلیس تهران پارس)، *پژوهش‌های جغرافیای برنامه‌ریزی شهری*، 8.

- حبیبی سید محسن؛ عزتیان شهره؛ محقق نسب عنایت‌الله. (1397). آموزه‌های مشارکت کودکان در فرآیند طراحی ، فصلنامه علمی پژوهشی مطالعات شهری، (فضای شهری دوستدار کودک (مطالعه موردی: شهر سده لنجان ، فصلنامه علمی پژوهشی مطالعات شهری، (1397): 111-120
- رحیمی علی؛ شاهرخیان علیرضا. (1393). ارزیابی فضاهای شهری دوستدار کودک و نقش آن در احیاء بافت رحیمی علی؛ شاهرخیان علیرضا. (1393). ارزیابی فضاهای شهری دوستدار کودک و نقش آن در احیاء بافت ، (6): 113-144. قدیم شیراز، مدیریت شهری نوین، 2
- رحیمی، اکبر. (1399). ارزیابی تغییرات فضاهای سبز شهری تبریز از سال 1355 تا 1395 با استفاده از نشریه علمی جغرافیا و برنامه‌ریزی، . تصاویر ماهواره‌ای و پیش‌بینی تغییرات با شبکه‌های عصبی مصنوعی ، (24(71): 67-82.
- رضوی محمدحسین؛ کاظمی‌تبار مهدی؛ اسدی امیر؛ اجزاء شکوهی محمد. (1391). ارزیابی فضای سبز شهری و ، (مکان‌یابی آن با استفاده از روش‌های تصمیم‌گیری چند معیاره فازی (مطالعه موردی: منطقه سه شهرداری مشهد ، (39) فصلنامه فضایی جغرافیایی، 15، 1-17.
- سالنامه آماری استان اصفهان سال 1398، سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی استان اصفهان، معاونت آمار و اطلاعات
- شهری‌زاده صدف؛ مویدفر سعیده. (1396). برنامه‌ریزی راهبردی شهر دوستدار کودک با تأکید بر خلاقیت شهری‌زاده صدف؛ مویدفر سعیده. (1396). برنامه‌ریزی راهبردی شهر دوستدار کودک با تأکید بر خلاقیت ، (28(8): 149-170. کودکان (نمونه موردی: شهر یزد)، نشریه پژوهش و برنامه‌ریزی شهری،
- صابری حمید؛ طهماسبی زاده فرشاد؛ شهیر عمار. (1395). فضاهای شهری دوستدار کودک: نگرش‌ها و شاخص‌ها، پنجمین همایش ملی معماری، مرمت، شهرسازی و محیط‌زیست پایدار
- صادقی نرگس؛ سبحان اردکانی سهیل؛ ذاکر حقیقی کیانوش. (1393). ارزیابی عوامل مؤثر بر تأمین امنیت ، هویت (مطالعه موردی: پارک ساعی تهران) شهری به‌منظور افزایش حضور بانوان در فضاهای عمومی شهری ، (مطالعه موردی: پارک ساعی تهران) شهری به‌منظور افزایش حضور بانوان در فضاهای عمومی شهری ، (27) شهر، 10، 65-74.
- صفوی مقدم سیده مریم؛ نوغانی دخت بهمنی محسن؛ مظلوم خراسانی محمد. (1394). بررسی شهر دوستدار کودک و احساس شادی کودکان در شهر مشهد، مجله علوم اجتماعی دانشکده ادبیات و علوم انسانی دانشگاه صفوی مقدم سیده مریم؛ نوغانی دخت بهمنی محسن؛ مظلوم خراسانی محمد. (1394). بررسی شهر دوستدار کودک و احساس شادی کودکان در شهر مشهد، مجله علوم اجتماعی دانشکده ادبیات و علوم انسانی دانشگاه ، (1) فردوسی مشهد، 12، 143-165.
- عبدالله‌زاده علیرضا؛ سرورزاده سید کوروش؛ محمدی زهرا. (1397). مطالعه کارکرد امنیت در بافت تاریخی با عبدالله‌زاده علیرضا؛ سرورزاده سید کوروش؛ محمدی زهرا. (1397). مطالعه کارکرد امنیت در بافت تاریخی با ، فصلنامه مطالعات ساختار و کارکرد (رویکرد شهر دوستدار کودک (نمونه موردی: محله بالا کفت بالا شیراز ، فصلنامه مطالعات ساختار و کارکرد (رویکرد شهر دوستدار کودک (نمونه موردی: محله بالا کفت بالا شیراز ، (17) شهری، 5، 7-25.
- غفاری علی؛ قلعه‌نویی محمود؛ عمادی خشایار. (1393). شهر دوستدار کودک؛ ارزیابی و مقایسه چگونگی پاسخگویی به اصول شهر دوستدار کودک در بافت‌های جدید و سنتی ایران (مطالعه موردی: شهرک سپاهان شهر غفاری علی؛ قلعه‌نویی محمود؛ عمادی خشایار. (1393). شهر دوستدار کودک؛ ارزیابی و مقایسه چگونگی پاسخگویی به اصول شهر دوستدار کودک در بافت‌های جدید و سنتی ایران (مطالعه موردی: شهرک سپاهان شهر ، (18) و محله جوباره اصفهان)، هویت شهر، 8، 27-38
- قربانی رسول؛ تیموری راضیه. (1396). تحلیل اکولوژیک عوامل کلیدی برنامه‌ریزی فضای سبز کلان‌شهر قربانی رسول؛ تیموری راضیه. (1396). تحلیل اکولوژیک عوامل کلیدی برنامه‌ریزی فضای سبز کلان‌شهر ، (61) تبریز با استفاده از روش تحلیل ساختاری و پویای محیطی نشریه علمی جغرافیا و برنامه‌ریزی، 21، 319-340
- کامل‌نیا حامد؛ حقیر سعید. (1388). الگوهای طراحی فضای سبز در شهر دوستدار کودک نمونه موردی شهر کامل‌نیا حامد؛ حقیر سعید. (1388). الگوهای طراحی فضای سبز در شهر دوستدار کودک نمونه موردی شهر ، (12) دوستدار کودک بم، باغ نظر، 6، 77-88
- کاملی فر زهرا؛ روستایی شهرپور. (1397). تحلیلی بر مکان‌گزینی بهینه کاربری فضای سبز شهری به روش کاملی فر زهرا؛ روستایی شهرپور. (1397). تحلیلی بر مکان‌گزینی بهینه کاربری فضای سبز شهری به روش ، (63) منطق فازی نمونه موردی: منطقه 8 شهر تبریز، نشریه علمی جغرافیا و برنامه‌ریزی، 22، 99-115
- کربلایی حسینی غیاثوند، ابوالفضل. (1397)، بررسی ویژگی‌های منظر شهری از دیدگاه کودکان با توجه به کربلایی حسینی غیاثوند، ابوالفضل. (1397)، بررسی ویژگی‌های منظر شهری از دیدگاه کودکان با توجه به ، (2) 68-53، رویکرد شهر دوستدار کودک، فصلنامه تازه‌های علوم شناختی، 20،
- متینی مریم؛ سعیدی رضوانی نوید؛ احمدیان رضا. (1393). معیارهای طراحی محلات مبتنی بر رویکرد شهر متینی مریم؛ سعیدی رضوانی نوید؛ احمدیان رضا. (1393). معیارهای طراحی محلات مبتنی بر رویکرد شهر ، (15) دوستدار کودک (نمونه موردی: محله فرهنگ مشهد)، مطالعات جغرافیایی مناطق خشک، 4، 91-112.
- محمدی حمیدی سمیه؛ نظم‌فر حسین؛ اکبری مجید. (1399). تحلیل فضایی پارک‌ها و فضاهای سبز شهری با محمدی حمیدی سمیه؛ نظم‌فر حسین؛ اکبری مجید. (1399). تحلیل فضایی پارک‌ها و فضاهای سبز شهری با ، پژوهش‌های جغرافیایی انسانی، (مورد مطالعه: مناطق 22 گانه شهر تهران) GIS استفاده از مدل کوپراس و ، پژوهش‌های جغرافیایی انسانی، (مورد مطالعه: مناطق 22 گانه شهر تهران) GIS استفاده از مدل کوپراس و ، (2) 52(2): 437-455.
- محمودی سمیه؛ جلوخانی‌نیارکی محمدرضا؛ ارگانی میثم. (1399). ارزیابی دسترسی به پارک‌های شهری به کمک شاخص‌های مکانی برای رسیدن به آرمان‌های شهر عدالت‌محور (مطالعه موردی: منطقه 11 شهر تهران)، محمودی سمیه؛ جلوخانی‌نیارکی محمدرضا؛ ارگانی میثم. (1399). ارزیابی دسترسی به پارک‌های شهری به کمک شاخص‌های مکانی برای رسیدن به آرمان‌های شهر عدالت‌محور (مطالعه موردی: منطقه 11 شهر تهران)، ، (3) پژوهش‌های جغرافیایی برنامه‌ریزی شهری، 8، 511-530.

- مظفر فرهنگ؛ حسینی سیدباقر؛ باقری محمد؛ عظمتی حمیدرضا. (1386). نقش فضاهای باز محله در رشد و مقدم شهرزاد؛ فنی زهره. (1397). تأثیر سفرهای درون‌شهری در ایجاد محیط دوستدار کودک (مطالعه موردی: 4. خلاقیت کودکان
- 72-59(8)باغ نظر، 4. فصلنامه پژوهش‌های جغرافیای انسانی، 50(شهر زنجان
- 395-408. (2): 395-408. تأثیر مؤلفه کالبدی بر احساس امنیت زنان در فضاهای باز
- 24-37. (47)گردشگری (نمونه موردی: خیابان سی تیر تهران)، مجله منظر، 11
- Bartlett, S. (2005). Urban Children and the Physical environment. Paper presented at the Children in the City conference,, 11–13 December,(41-63) . Amman.
- Blinkert, B., (2004), Quality of the city for children: chaos and order; Journal of Children Youth and Environmental, No:14: 99-112
- Cunningham C, Jones M., (2006), MIDDLE CHILDHOOD AND THE BUILT ENVIRONMENT, New South Wales. Australia. Department of Geography and Planning, University of New England
- Chawla, L., (2001), Evaluating Children's Participation: Seeking Areas of Consensus, PLA Notes, 42, October. London: International Institute for Environment and Development, 9-13.
- Chan, L., Erlings, E., Mizunoya, S., Zaw, H., (2016), A City Fit for Children: Mapping and Analysis of Child Friendly Cities Initiatives. The Chinese University of Hong Kong, Centre for Rights and Justice Occasional Paper Series, Paper No. 5.
- Corsi, M., (2002), the child friendly cities initiative in Italy, environment and urbanization, 14(2), 140-169.
- CRC, (1990), "convention on the rights of child", available at unicef.org
- Derr, V., Chawla, L., Mintzer, M., Cushing, D. F., Vliet, W. V., (2013), A City for All Citizens: Integrating Children and Youth from Marginalized Populations into City Planning, Buildings 2013, 3, 482-505.
- Driskell, D. (2002). Creating Better Cities with Children and Youth: A Manual for Participation. Children, Youth and Environments, 13(1).
- Egretta Sutton, Sh., Kemp, P., (2002), Children as a partner in neighborhood place making, Journal of Environmental Psychology, 22, 171-189
- Gleeson, B., Woolcock, G., (2007), Child-Friendly Cities: Critically Exploring the Evidence Base of a Resurgent Agenda. Available at: <https://www.researchgate.net/publication/29466092>
- Gokmen, H., Tasci, B. G., (2016), Children's Views about Child Friendly City: A Case Study from Izmir, MEGARON 2016;11(4):469-482
- Howard, A., (2006), what constitutes Child Friendly Communities and How are they built? Australian Research Alliance for Children & Youth, aracy.org.au
- Horelli, L. (2007). Constructing a theoretical framework for environmental friendliness. Children, youth and environment. 17(4). 267-292.
- Malone, K., (2016), Albanian Child Friendly Cities Action Plan 2016-2018, report Published by Western Sydney University,
- Malone, K., (2011), Child Friendly Kazakhstan: Designing and implementing a national child friendly cities recognition and accreditation program, Research report, University of Western. Sydney, Sydney.
- Mehtap, O., (2016), Designing "Livable Children Spaces" in Urban Space Child-Friendly Streets and Turkey Example, 13th international conference " standardization, prototypes

and quality: a means of Balkan countries collaboration" Brasov, Romania, November 3 - 4, 2016, RECENT, Vol. 17, no. 3(49).

- NSW Commission for Children and Young People. (2009), Built 4 KidsN: A good practice guide to creating child-friendly built environments NSW Commission for Children and Young People. Available from:http://www.kids.nsw.gov.au/uploads/documents/Built4Kids_complete.pdf
- Paulla Dewi, S., (2010), How Does the Playground Role in Realizing Children-Friendly-City? Asia Pacific International Conference on Environment-Behaviour Studies, Grand Margherita Hotel, Kuching, Sarawak, Malaysia, 7-9 December 2010, Procedia - Social and Behavioral Sciences 38 (2012) 224 – 233
- Saridar Masri, S., (2018), Integrating youth in city planning: Developing a participatory tool toward a child-friendly vision of Eastern Wastani – Saida, Alexandria Engineering Journal (2018) 57, 897–909
- Satterthwaite, D. (2004). City governance for and with children. International institute for environment and development. London: IIED.
- Riggio, E., (2002), Child friendly cities. Good governance in the best interests of the child. Journal of Environment & Urbanization, 14(2), 45-58
- Ren k., xu l., (2017), Dataset on energy efficiency assessment and measurement method for child-friendly space in cold residential area, Data in Brief 14 (2017) 148–155.
- Tranter P., Pawson E., (2001), Children's access to local environments: a case study of Christchurch. New Zealand. Local Environment, 6 (1): 27–48.
- (2004), Building Child friendly Cities: A Frame Work for Action. Available at: http://www.childfriendlycities.org/pdf/cfc_booklet_eng.pdf.
- (2012), Child friendly cities. Retrieved from www.childfriendlycities.org
- Wessells, M., and Kostelny, K., (2013), Child Friendly Spaces: Toward a Grounded, Community Based Approach for Strengthening Child Protection Practice in Humanitarian Crises, Child Abuse and Neglect, No. 37: 29-40.
- Woolcock, G., & Steele, W. (2008). Child-friendly community indicators-a literature review. Queensland: Griffith University.
- <https://www.unicef.org>
- amar.org